

DE ZEGGER VAN VERZEN

Luister: het zeggen van dit vers is zo
Dat het door middel van uw oor uw ziel
Moet aandoen met de vreugde en zekerheid:
“Dit is voor mij geschreven”. Want ik weet
Dat alle verzen langs uw oor gaan als
Het ruisen van het water of 't gedruis
Van bomen in de wind: een vaag geluid
Voor niemand in het bijzonder en waaraan
Geen luistraar- 't zij dan dat zijn eigen hart
Toevallig in een eendre toon beweegt –
Een mededeelbre zin ontraadselt. Maar
Juist zo wens ik dat nu uw hart de toon
Vindt van het mijne, zodat woord voor woord
U schijnt gesproken door uzelf. Want heel
Dit spreken volgt het plooiën van uw mond,
Het kloppen van uw polsen, het gebeef
Van 't bloed in de aren. Dat ge dit verstaat
Is zeker, want het is uw eigen taal,
Uw eigen hartklop en uw eigen oog.
En elk die dit verstaat verstaat elk vers.

Albert Verwey (1865-1937)

Uit: Oorspronkelijk dichtwerk.

Tweede deel. 1914-1937, Amsterdam, 1938.

En ook in: Ilja Leonard Pfeijffers bloemlezing:

‘De Nederlandse poëzie van de twintigste en eenentwintigste eeuw in 1000 en enige gedichten.
Amsterdam, 2016. Uitgeverij Prometheus.